

at det foreliggende Lovforslag — den høitærede Minister har allerede erkjendt, at det er affattet med stor Moderation — er vel stiftet til at udføre denne Tanke.

De almindelige Bemærkninger, jeg her har tilladt mig at gjøre, ville allerede være tilstrækkelige til at vise, hvorledes jeg opfatter Anden i det foreliggende Lovforslag, men der er nogle enkelte Bestemmelser i Udkastet, hvorpaa jeg endnu skal tillade mig at henlede Opmærksomheden, hvad jeg dog skal gjøre i muligste Forthed. I § 1 er der en Bestemmelse om, at den Menighed, der maatte danne sig omkring Præsten, skal kunne beholde ham, saalænge han ikke ved Dom er bleven berøvet sin præstelige Stilling. Jeg tror, at en saadan Bestemmelse dels er overflødig, og dels ogsaa er noget misledende, idet den læt fører Tanken hen paa, at den Præst, om hvilken Menigheden, saaledes, er berettiget til at danne sig, skulde have Ansættelse af Staten. Derom mener jeg imidlertid, at der ikke er Tale i Lovforslaget, og dette medfører igjen, at der ikke kan være noget Spørgsmaal om Afstedigelse fra den præstelige Stilling. Man maa gaae den i og for sig naturlige Vei, at hvis Præsten forser sig saaledes, at der kan blive Spørgsmaal om, at han derved har paa draget sig Ansvar, maa man lade hans Skæbne afgjøres ved Domstolene; men dette er ikke Andet, end hvad der ligger i den almindelige Lovgivning, og jeg kan derfor ikke troe, at det er nødvendigt at optage nogen Bestemmelse derom. — I § 2 tales der om, at Menigheden og Præsten skulde være underkastede de almindelige Forskrifter for Folkekirken, forsaavidt de passe til den her fastsatte friere Stilling. Jeg finder, at dette Udtryk er noget uheldigt, og i alt Fald forekommer det mig at være saa ubestemt, at det vil være nødvendigt nærmere at fastsætte, hvad der skal forståes derved. Det er muligt, at man har tænkt sig, at det kun skulde angaae mindre væsentlige Forhold; men bliver Udtrykket staaende uforandret, kunde det læt gives en over-

maade stor Udstrækning. — Med Hensyn til Kirkebøgerne er der flere Ting, som kunde blive Gjenstand for Overveelse, saaledes blandt Andet, at ogsaa Kirkesangeren — hvad der er Tilfælde i Folkekirken — kom til at føre et Exemplar af Kirkebogen. Det er nemlig nødvendigt at have to Exemplarer for det Tilfælde, at det ene ved et Ulykkestilfælde skulde blive tilintetgjort. Ogsaa tror jeg, der kunde være Tale om ikke i Lovforslaget at optage en Bestemmelse om, at vedkommende Præst skulde være en af Folkekirkens Tjeneste udtraadt Præst, men alle disse Punkter ville meget læt kunne jævnes under Sagens videre Behandling. — Meget væsentligt med Hensyn til Lovens Udhold, er, hvad der blev bemærket af den høitærede Kultusminister angaaende den „tjenstledige Præst“, nemlig, at det skulde være en Sognepræst. Det blev denne Bemærkning senere modificeret derhen, at det skulde være en Præst, som tidligere havde været i en selvstændig præstelig Stilling; men jeg frygter dog for, at en saadan Bestemmelse i Virkeligheden vilde, hvis man optog den i Loven, lede til, at man lod den Lov udgaae, som allerede derved halbrig vilde komme til Anvendelse. En Sognepræst eller en Præst, som tidligere har været i en selvstændig præstelig Stilling, vil jo sige det samme som en afstediget Præst; men den høitærede Minister har allerede paavist, at der er Mogle, man maatte trække fra i dette Tal af Sognepræster eller af Mænd, som tidligere havde været i saadan Virksomhed, nemlig naar de være afstedigede af Grunde, som i og for sig maatte gjøre dem forkastelige som Præster, f. Ex. forargeligt Forhold, eller hvad der med staaer i Forbindelse. Jeg tror rigtignok, at naar man i Loven opstillede en saadan Bestemmelse af Begrebet „tjenstledig Præst“, som den høitærede Minister vilde gjøre gjældende, og dernæst trak de Mænd fra, om hvilke der ikke kunde være Spørgsmaal, vilde neppe nogen Menighed faae nogen Præst. — Alt det Øvrige, som ellers kunde drages frem angaaende Lovforslaget, og navnlig den